

[Knud Kristensen.]

skal knytte nogle Bemærkninger til nogle af dem, idet jeg gør opmærksom paa, at et andet Medlem af vor Gruppe paa Partiets Vegne vil gøre nogle Bemærkninger af økonomisk og finansiel Art, og at jeg derfor stort set skal lade denne Side af Programtalen ligge. Der er dog eet Punkt, som jeg gerne vil sige noget om, eller rettere, der er forskellige Punkter, men for nu at begynde med eet: Det siges i Aabningstalen, at man vil en Forenkling og Decentralisering; den Forenkling og Decentralisering, som den tidligere Regering har paabegyndt, vil blive fortsat. Ja, een Ting er at sige, hvad man vil — jeg synes, at det, man hidindtil har præsteret, i hvert Fald ikke tyder i Retning af, at man rigtig har forstaaet, hvad Decentralisering i Virkeligheden er.

Vi har i hvert Fald ikke tænkt os, at en Decentralisering indbefattede, at man udstykkede Statsadministrationen paa saa mange Hænder som vel muligt. Vi har tænkt os, at man lagde noget mere ud til Organer uden for Centraladministrationen; vi har ikke tænkt os, at man skulde decentralisere paa den Maade, at man udstykkede Arbejdet til en hel Række Ministerier, som man ikke havde i Forvejen. Jeg tror ikke, det har noget med Decentralisering at gøre, tværtimod er det efter min Opfattelse det modsatte. Jo flere Ministre der bliver — og noget skal de jo have at bestille —, des mere drager de ind under sig. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, at den nye Boligminister allerede har oprettet fire Kontorer med fire Kontorchefer og Personale dertil; jeg har set en Meddelelse i Aviserne derom, noget i den Retning vil selvfølgelig en saa vidt dreven Udstykning, om jeg saa maa sige, medføre. Jeg ved ikke, om det er en Udstykning til Fordel for indeklemte Husmænd eller andre, men den vil selvfølgelig medføre en meget betydelig Udvidelse af Centraladministrationen, og det er efter vor Opfattelse ikke den Vej, vi skal gaa. Selvfølgelig kan Ministeriet i den Sag gøre, som det vil, men det er mig ufatteligt, at der skal være nogen Fornuft i at sammenlægge Forsyningsministeriet og Handelsministeriet, det Ministerium, hvorunder hele eller i hvert Fald store Dele af den ekstraordinære Lovgivning og Administration hører. Det er jo under den sidste Krig og i Efterkrigstiden blevet Handelsministeriet, der fungerer som under den forrige Krig Indenrigsministeriet, hvorunder de ekstraordinære Foranstaltninger da i særlig Grad var henlagt. Nu lægger man altsaa Handels- og Forsyningsministeriet sammen, og samtidig

adskiller man Arbejds- og Socialministeriet, hvor der formentlig, hvad angaar det førstnævnte, maa være uhyre lidt at bestille, for saa vidt Arbejdsministeriet skal tage sig af at skaffe Arbejde til Folk, som ikke selv kan skaffe sig Arbejde. Da Arbejdsløsheden nu er saa lille, som den aldrig har været, begriber jeg ikke, at det skal være nødvendigt at udskille Arbejdsministeriet, for at det kan skaffe Beskæftigelse til Folk, som i Forvejen er beskæftigede. Jeg synes, at alle saglige Grunde taler imod denne Form for Deling og Sammenlægning og Udstykning. Jeg kan i hvert Fald ikke frigøre mig for den Tanke, at den er iværksat netop for at gøre noget, der staar i Modsetning til, hvad den tidligere Regering har gjort. Nu splitter man ad, og naar man skal have stærk Kontrol og stærkt Indseende med Tingene, maa man have en overordnet til at samle det hele igen. Derfor har vi faaet en Koordinationsminister; efter at man har splittet det hele ad saa meget som muligt, skal han saa samle det paa ny, for at der kan blive en vis Enhed deri. Paa den Maade bliver der Plads til baade en Minister til at splitte ad og en Minister til at samle det igen. Paa den Maade kan der blive Plads til en hel Del Ministre.

Endelig har vi ogsaa faaet en Minister, som ikke har nogen Portefeuille, men som skal tage sig af Hjemmenes, Husholdningernes og Børnernes Interesser og vejlede med Hensyn til dem. Jeg vil gerne spørge ærede Medlemmer af det mandlige Køn, om de ikke har Lejlighed til at raadføre sig med Kvinder baade om Hjemmenes og Børnernes og Husholdningernes Vilkaar, naar de har Brug derfor. Hvorfor skal der nu ansættes en Minister til det? Hvorfor skal der nu oprettes et nyt Ministerium, for at man kan spørge Kvinderne om, hvordan man skal stille sig med Hensyn til Hjemmene og Børnene og Husholdningerne? I hvert Fald i min Tid havde jeg meget let ved det, det behøvede jeg ingen Minister til. Jeg havde en, jeg kunde raadføre mig med om disse Sager, og de ærede Medlemmer af Ministeriet har det maaske paa samme Vis. Er de da ukyndige om disse Forhold, er det nødvendigt at oprette et Ministerium, som man kan raadføre sig med om dem? Det forekommer mig, at Konsekvensen deraf nemt kunde blive, at man saa ogsaa skulde have et Ministerium at raadføre sig med om Ungdommens Opdragelse, maaske om Alderdommens Forsørgelse og videre hele Repertoiret igennem i Menneskenes Livsløb. Saa kan der blive Brug for mange Ministre, saa kan maaske Hovedparten af